

تاج و دنیا که گریه کنی بخار
حسن آمدن آید چون اول نیاید
دربو افسانه را بوسی بسیل
نظر اولی به حسن آینه
آب بر آرد، قوسود بیدارن
حسنی بستان نور و رضای نور
آنرا کور روی هر که قلب نظر
گوروی مالک خوشند آنرا
محرله آهوی مهر منوشنی
پسینب سانه ایله فرق آند
طوب آتی منک و غنر آله
و تاز آله اول فرشته پشیت
دگمن بند ادب او سیمین بر

غایب اولی زلفی کوی او مار
بکلیط طلسمی گنجی از در بار
که او دم ایله خوب آبروی اول کجگر
یوز کور نیوردی صن که آینه
شعله دار ایله آیدی دیو آن
ساعدی صن که باره بکتور
مغزی صن که رشته امر
طولدی ذوق و صفایلد جاس
چاسونک و بردی آذر کشتنی
ماعه که غزب و نماه شوق آند
اردی با قوت و لعل و کو حوله
کیدی حوری کئی قیض کھشت
دیزدی کافور دانه و عنبر

سرو سیمیننه اومه سپه ما
ایله ایلامه کور نری دنگ
کیدی شمسی عامه فرق سه عم
حسنی ارز، او شمسی زینبا
چون که عجب کئی خوشندی کجگر
چون که اولدی بوزینت امری تمام
یوسف علیه السلام مصره کروب
ایدیوب مالک بر وجه آله
شاه بیتار چون که آندی فبور
گوجدی سیماره کشته خوبان
کردی تخت روانه تخت روان
راوی ایبر که برت دی مک
دی یا اصل مصر اولک آنگاه

کیدی زین قبا نه ز پسته قبا
نقشه نقش ورنخله نرنک
نور و بردی جمالی شرفه هم
شمس استنده بر روی کویا
نی اولوب ناله قلدی عرعر
اول کجه طوتر او یرد، قرار
عوض دید آرز
طولی مصره جانه شوق و سپرور
جانبش هر مصره اولدی روان
یوردی کاروان او کجگر روان
کردی مصره ند آله او حیر
که پسر رحمت ایلدی الله